

Dyrebeskyttelsen Norge

Dyrebeskyttelsen Norge
Konows gate 5
0192 OSLO

Tlf: 23 13 92 50
Org. nr. 971 277 475
www.dyrebeskyttelsen.no

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

Oslo 19.12.2019

Innspill i forbindelse med gjennomgang av hundeloven

Det finnes flere hundre tusen hundehold i Norge i dag. Dette til glede for mange, men potensielt problematisk for andre. Derfor må selvfølgelig norske hundehold reguleres slik at det fungerer best mulig for både mennesker og dyr.

Dagens lovverk er velfungerende på mange måter, men fremstår dessverre som hundefiendtlig og uhensiktsmessig på en del områder. Dyrebeskyttelsen Norge mener det er stort behov for en revisjon av loven og er derfor veldig glad for at loven tas opp til vurdering.

Dyrebeskyttelsen Norges hovedpunkter

- Flere av bestemmelsene i hundeloven er i strid med dyrevelferdsloven. Disse to lovverkene bør bli mer helhetlig.
- Avlivning av hunden fordi eier opptrer uaktsomt eller uansvarlig, skal ikke forekomme.
- Vurdering om en hund er farlig eller ikke bør legges til uavhengig fagperson som har evidensbasert kunnskap om hund.
- Det bør arbeides preventivt heller enn straffbasert. Sertifisering av hundeeier f.eks. ved nettkurs med eksamen, kan være ett viktig tiltak for å øke hundeeieres kompetanse.
- Obligatorisk ID-merking av hund, og andre familiedyr, må innføres. Dette er viktig, blant annet for å kunne ha en sikker identifikasjon av det enkelte dyr, og for å kunne koble dyr og eier sammen. Dette vil også være viktig for å kunne drive effektivt tilsyn med avl av hund og registrering av hundens egenskaper (databasebasert tilsyn).

Kommunenes forskriftshjemler i kapittel 2 og kapittel 4

- Når det gjelder forbudet mot å gå fra bundet hund rett ved inngangen til en bygning som er åpen for allmennheten eller ved lekeplasser (§ 5), mener Dyrebeskyttelsen Norge at det også bør være generelt forbudt å forlate en bundet hund uten at den har tilsyn eller er sikret med solid inngjerding. Begrunnelsen for dette er at ved å

Dyrebeskyttelsen Norge

etterlate hunden bundet uten tilsyn, henstiller man hunden i hjelpeløs tilstand, og dette er i strid med § 14 i dyrevelferdsloven. Man risikerer blant annet at hunden blir stjålet, plaget/skremt av mennesker eller angrepet av hunder eller andre dyr. Siden hunden er bundet fast, har den ingen mulighet til å løse situasjonen ved å trekke seg unna.

- Paragraf 6 omhandler sikring av hund ved båndtvang. Det er viktig å beskytte dyrelivet i perioden 1. april til 20. august, da dette er perioden da majoriteten av ville dyr føder og oppaler sine unger (reproduserer) og våre husdyr oppholder seg utendørs (på beite). Kommunene har i dag mulighet til å utvide denne båndtvangen ved behov. Dessverre er det slik at noen kommuner bruker denne muligheten til å begrense hunders mulighet til fri bevegelse i veldig stor grad. Denne muligheten mener Dyrebeskyttelsen Norge må innskrenkes. Utvidet båndtvang for å beskytte beitedyr utover 20. august, samt beskytte vilt generelt ved store snømengder, er forståelig. Ut over dette bør det dokumenteres at det er til så stor ulempe å ha løse hunder i et gitt område, at utvidet båndtvang må anvendes. Det bør derfor være slik at kommunene må søke en statlig instans om dette. Alternativt må kommunene opprette store områder dedikert til at hund kan få bevege seg fritt.
- Når det gjelder merking av hunder, mener Dyrebeskyttelsen Norge at det må innføres obligatorisk ID-merking av alle norske hunder, samt andre familiedyr. Dette må gjøres blant annet for å sikre hundenes rettsvern og for å lettere kunne koble hund og eier sammen.

Lovens virkemidler; kapittel 3 om løse hunder, kapittel 5 om nød og faresituasjon, kapittel 6 om problematisk hundehold og kapittel 7 om plassering, avlivning, erstatningsansvar og straff.

Det Dyrebeskyttelsen Norge ser på som mest problematiske med dagens hundelov, er avlivning av hunden som en straffemetode av hundeeiere som ikke overholder loven.

- Paragraf 10 sier blant annet at løse hunder som er hentet inn og levert til politiet, kan avlives dersom eier ikke henter hunden innen en uke. Dyrebeskyttelsen Norge mener det må være en særskilt grunn for å skulle avlive en hund. At en eier ikke har hentet hunden kan ikke være grunn til å avlive. Omplussing vil være et mye bedre alternativ i de fleste tilfeller. Avlivning skal kun vurderes i tilfeller der man mistenker at hunden har atferdsutfordringer som kan gjøre den farlig for mennesker eller andre dyr. Dette må det være kvalifiserte personer som vurderer og avgjør, f.eks. atferdskonsulenter. Vi vil i denne forbindelse igjen poengtere at dersom alle hunder var ID-merket, ville det være mye lettere og raskere å gjenforene hund og eier.
- I paragraf 14 refereres det til hund som angriper eller jager hjortevilt. Det er påfallende at det kun er hjortevilt som det er ulovlig at hund jager, også andre ville dyr vil kunne skremmes i stor grad og skades om de jages av hund. Inntrykket er at hjortevilt nevnes spesielt fordi det er tilknyttet økonomiske motiver til disse ville

Dyrebeskyttelsen Norge

dyrene. Er det god nok grunn til å skulle avlive en hund? Her ønsker Dyrebeskyttelsen Norge at alt vilt skal ha lik rettsikkerhet uavhengig av viltets økonomiske verdi for mennesker.

- Paragraf 17 sier noe om umiddelbare politiltak for å ivareta sikkerheten og tryggheten til enkeltpersoner, allmennheten og dyr. Her har politiet rett til å pålegge hundeeier ulike krav for å sikre hundeholdet. Spørsmålet er om politiet sitter på nok kompetanse til å vurdere hva som er det beste tiltaket for det aktuelle hundeholdet? Ingen av tiltakene nevnt i denne paragrafen er med på å gi eier økt kompetanse for et bedre hundehold. Forslag til andre tiltak vil blant annet kunne være godkjente kurs i hundehold eller pålagt konsultasjon hos atferdsterapeut. Sertifisering av hundeeiere, f.eks. ved nettkurs med eksamen, mener Dyrebeskyttelsen Norge vil kunne redusere antall uansvarlige og dårlige hundehold. Dyrebeskyttelsen Norge mener det bør arbeides preventivt heller enn straffbasert, og sertifisering av hundeeier kan være ett viktig tiltak.
- Paragraf 18 som omhandler avlivning eller omplassering av en hund etter en eller flere uønskede hendelser. Her står det blant annet at en hund som har angrepet eller skadet et menneske kan politiet i ettertid vedta å avlive dersom ikke dette fremstår som et uforholdsmessig tiltak. To viktige spørsmål her er hva som menes med angrep eller skade i disse sakene, og hvem skal bestemme hva som er angrep eller skade utført av hund. Dyrebeskyttelsen Norge mener at majoriteten i politiet har ikke kompetanse til å foreta disse vurderingene. Det er mange høyt utdannede og hundekyndige personer i Norge som bør konsulteres i slike saker. Det bør komme tydelig fram i lovteksten at hunder ikke skal avlives dersom hendelsen skyldes at eier har et uansvarlig hundehold. Kun hunder med uakseptabelt gemytt skal vurderes å avlives.

En hund kan per i dag også avlives dersom den har jaget tamrein, husdyr eller hjortevilt. Her er det ikke krav om skade for at hunden skal kunne bli avlivet. Jaging av andre dyr er for en del hunder et naturlig instinkt, og betyr ikke automatisk at hunden er farlig. Her straffes igjen hundeeier ved at hunden kan bli avlivet. At hundeeier har brutt loven ved ikke ha kontroll på hunden slik at den får mulighet til å jage et annet dyr, må tas på alvor, men straffen må ramme hundeeier og ikke hunden. Dyrebeskyttelsen Norge mener dette bryter med dyrevelferdsloven § 3, som sier at dyr har egenverdi uavhengig av den nytteverdien den måtte ha for oss mennesker. Når det foretas en avlivningsvurdering etter dagens lovverk, skal hundens nytteverdi tas med i beregningen. Hundens egenverdi er derimot ikke eksisterende i dagens hundelov. Denne paragrafen virker mot sin hensikt fordi den strider mot den allmenne rettsoppfatning. Lojaliteten til dyrekjære personer vil ligge hos hunden, som risikerer å måtte bøte med livet for eiers lovbrudd. Dette medfører mørketall og underrapportering av uønskede hendelser. Hundeloven bør tilstrebe og få en effektiv straff mot eier, som også vil virke preventivt for andre eiere, blant annet i tilfeller der hund jager dyr. Dyrebeskyttelsen Norge ser for seg at fengselsstraff eller samfunnsstraff, samt omplassering av hunden, kan være egnet straff i tilfeller der hund har jaget andre dyr.

Dyrebeskyttelsen Norge

Når det gjelder de særlige bestemmelsene, er det uheldig at det er den skadelidende dyreeier som skal få være med på å bestemme om hunden skal avlive eller ikke. Det kan ligge andre årsaker til grunn for at hunden blir begjært avlivet. Det må være en uavhengig instans som tar disse avgjørelsene for å sikre objektiviteten, og at det ikke foreligger f.eks. hevnmotiv.

Et annet grunnlag for avlivning av hund i dagens hundelov, er en hund som har gått ulovlig løs eller uten godt nok tilsyn etter at politiet har gitt eier mer enn en skriftlig advarsel. Nok en gang er det hundeeier som ikke utfører sin plikt. Så lenge dette ikke er en farlig/aggressiv hund, er det ingen grunn til avlivning. Omplassing og straff av eier vil være et mye bedre tiltak, hvor man tar hensyn til hundens egenverdi.

- Dyrebeskyttelsen Norge arbeider for å spre sammenhengen mellom vold mot dyr og vold i nære relasjoner. Politiet bør derfor få tydelig hjemmel til å hente ut hund og andre dyr fra hjem med vold eller annet skadelig miljø. I dag finnes det ingen god hjemmel for dette i noe av vårt lovverk.

Forskriftshjemmel for raseforbud

Dette omtales i paragraf 19. Det er i dag noen hunderaser som er forbudt i Norge fordi de er sett på som potensielt farlige. Det er lite eller ingen informasjon om hvordan akkurat disse hunderasene ble valgt ut som farligere enn andre. Det finnes mange flere raser og blandinger av disse rasene som kan bli aggressive dersom de havner i feil hender og trenes til det. Dyrebeskyttelsen Norge mener at denne paragrafen må fjernes og at det i stedet er individbasert om en hund blir ansett som farlig eller ikke. Det bør komme krav (hjemlet i dyrevelferdslovens paragraf 25) om mentaltest i forkant av avl av hund. På denne måten kan man forebygge farlige individer innen alle raser. Hundeloven bør med andre ord harmoniseres med annet lovverk.

Eventuelt tillegg til hundeloven

Avl av hund

I dag er det mange hunderaser som avles med sykdomsgaranti, blant annet engelsk bulldog, fransk bulldog og cavalier king charles spaniel. Dette mener Dyrebeskyttelsen Norge bryter med § 25 i dyrevelferdsloven.

Avl av hund (og andre familiedyr) må reguleres og tilsynet med avl moderniseres og hovedsakelig baseres på databaser (dogweb, pyramidion og biotail). Det må brukes helhetlig helsedata fra populasjonen, samt mental og fysisk funksjonstest av alle hunder som skal brukes i avl og deres avkom. Videre må avlsarbeidet styres av genetikere og vitenskapelig metode. Det er viktig å ivareta tispas velferd i avlsarbeidet.

Dyrebeskyttelsen Norge

All avl for videresalg må reguleres, uavhengig av om det er rasehunder eller blandingshunder. Dyrebeskyttelsen Norge mener det er helt essensielt at avlen reguleres i henhold til §25 i dyrevelferdsloven. Om man skal få til dette, er det helt nødvendig at både tilsyn og avl reguleres ved hjelp av ulike databaser. Avl utenfor systemet må ikke belønnes, f.eks. ved å kunne ta betaling for valpene. Dyrebeskyttelsen Norge ønsker at det er bare kostpris for ID-chip og vaksine man kan få dekket ved salg.

Med vennlig hilsen

Åshild Roaldset
Daglig leder og veterinær
Dyrebeskyttelsen Norge

Birgitte Fineid
Veterinærfaglig rådgiver
Dyrebeskyttelsen Norge